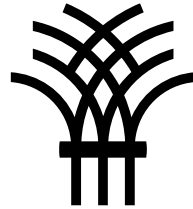

FAGDAG ROVVILTREGION 2
20 JANUAR 2022

Orientering og forventninger fra landbruksorganisasjonene

Finn Aasheim, Agder Bondelag

07.02.2022

Hvem er Landbruksorganisasjonene?

- Jeg er organisasjonssjef i Agder Bondelag. Har fulgt rovviltforvaltningen siden 2005, i region 1 og 2
- Landbruksorganisasjonene i R2 er Bondelaget x 3, Småbrukarlaget x 4 og Sau og Geit x 4 (Aust-Agder, Vestfold, Telemark, Buskerud)
- Opprettet samarbeidsforum tidlig (2005? – Eldor Bjerke) som følge av etablering av rovviltregioner. Mål om å opptre samlet.
- 2 årlige møter på Århus Gård i Skien. Møter nemnda (leder), Statsforvalter (Even og Marit) og SNO (Espen)
- Utveksler status, nyheter, meninger.
- Særlig to saker: Gaupeforvaltning og forvaltningsplan.

Bondelagets syn: Næringspolitisk program 2020 – 2024, årsmøtevedtak:

- Rovviltpolitikken må sikre beiting og bærekraftig utnyttelse av inn- og utmarka, både utenfor og innenfor rovdyrsonene.

Som et minimum må Stortingets rovviltforlik følges opp av forvaltningen.

Bestandsestimater må kvalitetssikres slik at de i størst mulig grad stemmer over ens med den faktiske størrelse som rovdyrbestandene har. Dette er svært viktig for å sikre tilliten til forvaltningen av rovdyr.

Næringspolitisk program – Bondelaget vil (eksempler):

- Bestandsmålene for rovdyr skal ikke overskrides, og det skal ikke tillates ynglinger av rovdyr utenfor forvaltningsområdene.
- Lisensfellingsperioden for ulv utenfor ulvesona må starte 1.september, og tilsvarende for jerv 20.august.
- Innføre aktiv forvaltning av ørn.
- Fjerne mål om ynglende ulv i Norge.
- Redusere bestandsmål for bjørn.
- Det må innføres stående fellingstillatelse på ulv utenfor ulvesona, og bestanden må beskattes innenfor ulvesona

Vår «inngang» i kontakten med nemnd og forvaltning:

- Vi forholder oss til gjeldende bestandsmål og regelverk – selv om vi er uenige i politikken (I motsetning til en del miljøorganisasjoner?). Politikken må endres i andre kanaler – gjennom politiske prosesser.
- Vi aksepterer at gaupa må forvaltes mot bestandsmålet – 12 ynglinger
- Vi forholder oss til regler for kvotejakt, lisensjakt og skadefelling – på samme måte som forvaltning og rovviltnemnd må gjøre.
- Vi ønsker at vår kontakt med forvaltning og SN skal være basert på gjensidig tillit – eller sagt på en annen måte – Vi farer ikke med tull 😊.

Et aktuelt eksempel:

I utkastet til forvaltningsplan foreslås «forvaltningsmodellen» videreført:

- Ikke detaljert skille mellom beiteprioriterte og rovdyrprioriterte arealer. (En bufersone i sørvest. Resten «gaupeprioritert»)
- En dynamisk inndeling av jaktområder og detaljert kvotejakt, og anledning til å gjøre endringer underveis.

Dette er en modell organisasjonene spilte inn tidlig. Og som vi mener vi langt på veg fikk gjennomslag for.

Nå har vi også over tid sett at det fungerer – rimelig godt

(Vi har selvfølgelig spilt inn «videreføring» når planen skal rulleres)

Overordna er gaupeforvaltninga i R2 en suksess:

- Bestandsmålet på 12 ynglinger er tilnærma nådd (Selv om vi nok ønsker at den i gjennomsnitt er enda nærmere 12)
- Gaupeskader på småfe er betydelig redusert. Gaupebestanden er trukket nærmere kysten – vekk fra tette beita områder.
Søkt erstattet i 2007 = 4.435 sau og lam. I 2020 = 1.013 sau og lam.
(Men merk at det nok er en «tretthet» blant næringsutøvere. Færre søker erstatning – Dette er vrient å måle.)
- Vi utrydder ikke gaupa i region 2.
Statistikken i forvaltningsplanen viser en samlet registrert avgang på ca. 375 gauper etter 2004.
Gaupebestanden tåler forvaltning.
- Men merk: Tap av husdyr til rovdyr er tøff belastning for dyreeier!

Forventninger:

Grunnleggende:

- God og oppdatert kunnskap blant nemndas medlemmer og i sekretariatet.
- God forståelse av kjernen i gjeldende rovviltforlik – mål om både rovvilt og utmarksbeite.

Mer detaljert (Statsforvalter og SNO):

- Bedre samhandling mellom forvaltere;
Eks. 1: Jerv i områdene rundt Haukelifjell. 2 rovviltregioner og 4 fylker. Skadefelling gitt i Rogaland og Hordaland, men ikke i Agder eller Telemark. (2017)
Eks. 2: Ulv på vandring vestover. Kjent i Telemark, men ikke varslet Agder. (Det var jeg som varslet Statsforvalteren i Agder i 2019)

Forventninger forts:

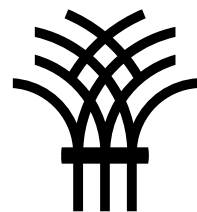
- Raskere oppdateringer i rovbase (SNO). Opplever at ting tar tid. Fått tidlig i januar opplyst av saueeier at «SNO har sporet 7 forskjellige gauper nå på siste sporing i en radius på 6 km rundt gården hans». (Larvik). Finner ikke spor i Rovbase. Saken er vel også en utfordring før kvotejakta nå?
- Raskere innsending av DNA-prøver (SNO)
- Erstatningssaker - Det er en del misnøye med faglige vurderinger.

Miljødirektoratet og departement:

- Lang saksbehandlingstid – opplevelse av at dir. og dep. trenerer. Skaper frustrasjon og mistillit.
- Ulvejakta i «ulvesonen»: Stadige rettsrunder og utsettelse = frustrasjon over «de som bestemmer»
- Fortsatt tvil vedr. ulv og genetikk (Jf. NBS Telemark)

Til slutt – Noen utfordringer:

- Skadefelling av ulv på barmark er svært vanskelig – skader over lang tid.
- Endra lisensfellingsperiode ulv fra 1. okt. til 1. des.
- Lisensfelling er jakt – grunneiers tillatelse - eiendomsstruktur
- Vanskelig å dokumentere dødsårsak småfe (Viktig for forvaltning og viktig for erstatning). Tross tilsyn, radiobjeller, kadaverhunder.
- Skadefellingslag. Østerdølene har blitt flinke. Mye å lære bort.

Spørsmål/kommentarer?

Takk for meg!

07.02.2022